

Der er ingen tvivl om, at selskabernes overskydende skat i indkomståret 2003 vil være en hel del større end for indkomståret 2002, og måske endda i størrelsesordenen 6 mia. kr. større. Men der er ingen grund til at tro, at denne stigning er fremkommet netop hos selskaber, der i forvejen ville have betalt helt op til »kanten«, så hele det ekstra beløb ville være blevet fanget af maksimeringsreglen.

Der er langt mere troligt, at stigningen er fremkommet som en generelt øget betalingstilbøjelighed hos selskaberne som sådan set i lyset af det lave renteniveau i 2003. Som erfaringen fra 1999 med den store overskydende skat viser, ville en videreførelse af maksimeringsreglen ikke have kunnet værne herimod.

I nedenstående mere detaljerede gennemgang redegøres nærmere for, hvorledes skønnet på de 38 mio. kr. er fremkommet.

Det fremgår af undersøgelsen af selskabernes anvendelse af acontoordningen, som jeg har sendt til Skatteudvalget, at den overskydende skat for selskaberne i undersøgelsen var ca. 7 mia. kr. for indkomstårene 2001 og 2002.

For 2001 og 2002 gjaldt maksimeringsreglen ikke, og udgifterne til godtgørelse for indkomståret 2002 udgør således godtgørelsesprocenten på 4,2 pct. af 7 mia. kr. – dvs. ca. 300 mio. kr.

For at kunne opgøre provenutabet af ophævelsen af maksimeringsreglen for f.eks. indkomståret 2002 kræves kendskab til hvert enkelt selskabs overskydende skat for indkomståret 2002, samt indkomstskatten for hvert af årene 2002, 2001 og 2000.

Hvis maksimeringsreglen havde været gældende for indkomståret 2002, ville der nemlig højst kunne beregnes godtgørelse af et beløb svarende til den største af indkomstskatterne for disse 3 år.

Da reglen er ophævet, findes beregningsgrundlaget ikke længere i selskabsskattesystemet. Det er derfor ikke muligt at beregne, hvor

store overskydende skatter, der i givet fald ville være blevet udbetalt uden godtgørelse for indkomstårene 2001 og 2002.

Det er derfor forsøgt at skønne beløbet for indkomståret 2002, der var det første år, hvor selskaberne havde mulighed for at indbetale frivillig acontoskat vel vidende at reglen var ophævet – og der derfor var åbent for »spekulation«.

Det skal understreges, at der er tale om et særdeles usikkert skøn.

Der er anvendt samme datagrundlag, som indgik i den undersøgelse af selskabernes anvendelse af acontoskatteordningen.

Først er udvalgt alle de selskaber, der for indkomståret 2002 havde en overskydende skat, der oversteg indkomstskatten samme år. Herefter er disse selskabers indkomstskat for indkomståret 2001 udsøgt.

Sammenkoblingen mellem indkomstårene er sket ved hjælp af selskabernes SE-numre og bygger derfor på, at et givet SE-nummer repræsenterer samme selskab eller sambeskattede kredse af selskaber i begge år. Dette gælder imidlertid ikke altid, f.eks. fordi selskaber indgår i skiftende sambeskatningsforhold. Denne metode er særdeles usikker, og det er af denne grund, at der ikke i undersøgelsen forsøges nogen sammenkobling af oplysningerne om de enkelte selskaber mellem indkomstårene.

Herefter er kredsen af selskaber reduceret til dem, hvis overskydende skat i 2002 oversteg den største af indkomstskatterne i 2002 og 2001. Der er tale om ca. 7.200 selskaber.

For knap 50 af disse – nemlig dem med størst »potentiale« for at blive omfattet af maksimeringsreglen – er yderligere fremfundet registeroplysninger for indkomståret 2000. Indkomståret 2000 er ikke omfattet af undersøgelsen, og oplysningerne er derfor fremfundet manuelt.

I tabel 1 er vist selskabernes indkomstskat, acontoskat og overskydende skat.